

Sygn. akt IV U 1019/14

## WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 maja 2015 roku

Sąd Okręgowy w Nowym Sączu Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

**Przewodniczący: SSO Tadeusz Piesowicz**

Protokolant: Daniel Drożdż

po rozpoznaniu w dniu 29 kwietnia 2015 roku w Nowym Sączu

na rozprawie

odwołań A. S. i M. N.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w N.

z dnia 4 lipca 2014 roku znak:(...)

w sprawie A. S. i M. N.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w N.

o ustalenie podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne

***I. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że ustala dla odwołującej się M. N. jako pracownika u płatnika składek A. S. podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne - emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe - w kwocie 2070,00 złotych (dwa tysiące siedemdziesiąt złotych 00/100);***

***II. oddala odwołania w pozostałym zakresie;***

***III. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w N. na rzecz odwołującej się M. N. kwotę 120,00 złotych (sto dwadzieścia złotych 00/100) tytułem częściowego zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.***

**Sygn. akt IV U 1019/14**

## UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 4 lipca 2014 roku znak: (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w N. na podstawie art. 83 ust.1 pkt 3 oraz art. 6 ust.1 pkt 1, art. 13 pkt 1, art. 18 ust.1 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2013 roku, poz. 1442, z późn. zm.) oraz art. 58 § 2 k.c. stwierdził, że dla M. N. z tytułu zgłoszenia do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych (emerytalnego, rentowego, chorobowego i wypadkowego) jako pracownika u płatnika A. S. podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne (emerytalne, rentowe, chorobowe, wypadkowe) od dnia 16 grudnia 2013 roku stanowi w przeliczeniu na okres miesiąca kwota odpowiadająca wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę 1600 zł, natomiast od dnia 1 stycznia 2014 roku wynosi 1680 zł.

Powyższą decyzję zaskarżyły A. S. oraz M. N. w drodze odwołań, w których zarzuciły naruszenie przez organ rentowy art. 3 pkt 3 oraz art. 4 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa oraz sprzeczność decyzji z rzeczywistym stanem faktycznym i wniosły o uchylenie zaskarżonej decyzji i przyznanie M. N. zasiłku chorobowego w wysokości odpowiadającej faktycznej podstawie wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne. W piśmie procesowym z dnia 25 listopada 2014 roku ponowiły wniosek o uchylenie zaskarżonej decyzji oraz wniosły o zasądzenie na rzecz odwołującej kosztów postępowania według norm przepisanych. W treści uzasadnienia pisma odwołujące wskazały, iż w przedmiotowej sprawie nie można uznać, że umowa o pracę z odwołującą została zawarta sprzecznie z prawem, zasadami współżycia społecznego czy w celu obejścia prawa. Nie ma też żadnych podstaw aby uznać, że przyznane wynagrodzenie jest niewspółmierne do wykonywanych obowiązków, ponieważ odwołująca M. N. wykonywała szeroki zakres obowiązków.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy powołując się na przepisy wskazane w zaskarżonej odwołaniem decyzji i argumentację w niej zawartą wskazał, iż jest ona zgodna i zasadna w świetle obowiązujących przepisów prawnych. Mając na względzie przytoczone okoliczności faktyczne, w ocenie organu rentowego, wynagrodzenie M. N. ustalone w umowie o pracę na kwotę 4.000 zł zostało ukształtowane w sposób naruszający treść art. 58 k.c. Zaistniały zatem podstawy do skutecznego zakwestionowania przez organ rentowy przedmiotowego wynagrodzenia.

**Bezspornym w sprawie jest, iż :** pracodawczyni A. S. prowadząca indywidualną działalność gospodarczą pod nazwą F.H.U.(...) A. S. wypłaciła odwołującej, która była u niej zatrudniona w oparciu o umowę o pracę na czas określony wynagrodzenie za czas choroby od dnia 11 lutego 2014 roku, a następnie przedłożyła dokumentację do wypłaty zasiłku chorobowego za okres od 16 marca 2014 roku. W okresie od dnia 20 marca 2014 roku do dnia 25 marca 2014 roku odwołująca przebywała na Oddziale Ginekologiczno – Położniczym z pododdziałem Ginekologii Onkologicznej w G. w rozpoznaniem zagrożenia przedwczesnego porodu.

#### **Sąd ustalił następujący stan faktyczny:**

Odwołująca M. N. pracowała jako wychowawca na obozie w G. w oparciu o umowę zlecenia z dnia 10 lipca 2010 roku w okresie od dnia 10 lipca 2010 roku do dnia 23 lipca 2010 roku. W dniu 1 września 2010 roku w D. została zawarta pomiędzy odwołującą a firmą (...) spółka cywilna S. K., T. K. umowa o dzieło. Odwołująca jako wykonawca zobligowana była do wykonania pomiarów ruchu w godzinach szczytu, w dwóch dniach wskazanych przez zamawiającego, opracowanie tabelaryczne i graficzne wyników pomiarów oraz opracowanie prognozy wzrostu ruchu do 2021 roku na przedmiotowym skrzyżowaniu (skrzyżowanie ul. (...) w T.). W dniu 17 października 2012 roku odwołująca zawarła umowę o dzieło z Centrum (...) w J. celem prowadzenia zajęć wychowawczo – edukacyjnych.

(dowód: umowa zlecenia k. 31 akt organu rentowego, umowa o dzieło k. 28 akt organu rentowego, umowa o dzieło k. 30 akt organu rentowego)

W okresie od dnia 15 lipca 2013 roku do dnia 31 grudnia 2014 roku odwołująca zatrudniona była w Gminnym Ośrodku Pomocy Społecznej w M. jako asystent rodziny w ramach umowy o świadczenie usług na warunkach umowy zlecenia. Na rok 2014 planowane było zatrudnienie w Gminnym Ośrodku Pomocy Społecznej w M. asystenta rodziny. W ocenie wyżej wymienionego ośrodka możliwa była dalsza kontynuacja zatrudnienia M. N.. Odwołująca kierując się warunkami pracy niedogodnymi dla osoby w ciąży (ciągła praca w terenie z rodzinami wieloproblemowymi) podjęła decyzję o zmianie charakteru pracy. W okresie zatrudnienia w Ośrodku Pomocy Społecznej w M. podstawa wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne (emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe) wynosiła: w sierpniu 2013 roku – 1035 zł, od września 2013 roku do listopada 2013 roku – 2070 zł, zaś w grudniu 2013 roku – 4140 zł.

(dowód: opinia z dnia 12 listopada 2014 roku k.32 akt organu rentowego, pismo z dnia 12 listopada 2014 roku k. 33 akt organu rentowego, pismo z dnia 21 sierpnia 2014 roku k. 5 akt organu rentowego)

W dniu 16 grudnia 2013 roku została zawarta umowa o pracę pomiędzy A. S. prowadzącą indywidualną działalność gospodarczą pod nazwą F.H.U.(...) A. S. a M. N. od dnia 16 grudnia 2013 roku do dnia 31 grudnia 2016 roku.

Odwołująca została zatrudniona na stanowisku pracownik biurowy – d.s. transportu, w pełnym wymiarze czasu pracy za wynagrodzeniem w wysokości 4.000,00 zł. Do zakresu obowiązków odwołującej na zajmowanym stanowisku należało: prowadzenie rozliczeń finansowych, ustalenie kalendarza usług z klientami, prowadzenie rozmów z klientami, prowadzenie ewidencji przebiegu pojazdu, prowadzenie ewidencji pracy kierowców. Odwołująca ponadto miała za zadanie wyszukiwać w internecie ofert spedycyjnych, rozliczać prace samochodu, prowadzić sprzedaż internetową części samochodowych i samochodów.

(dowód: umowa o pracę z dnia 16 grudnia 2013 roku k. 13 akt organu rentowego, zakres czynności pracownika k. 15 akt organu rentowego, zeznanie odwołującej M. N. nagranie od 00:01:43 min k.76 , zeznania odwołującej A. S. nagranie od 00:28:33 min k.76/2)

Firma pod nazwą F.H.U. (...) miała biuro usytuowane w mieszkaniu A. S.. W biurze tym pracowała odwołująca M. N.. W czasie kiedy odwołująca rozpoczęła pracę firma (...) dysponowała jednym samochodem ciężarowym, nie zatrudniała kierowców, obowiązki kierowcy wykonywał mąż A. S.. Samochód ciężarowy marki V. A. S. nabyła w październiku / listopadzie 2013r. W tym czasie samochodem został wykonany jeden przewóz krajowy, który wykonał mąż A. S. i nie były wykonywane przejazdy zagraniczne. W dacie zatrudnienia M. N. A. S. zatrudniała trzy osoby na umowie zlecenia (J. K. (1), M. H., R. D.), jedną osobę na jedną ósmą etatu (M. B.). Trzy osoby zatrudnione u A. S. były na urloпах macierzyńskich. Pracownicy: M. B. zajmowała się pakowaniem paczek do wysyłki w ramach sklepu internetowego, J. K. (1) i pracownica M. H. pracowały przy aukcjach internetowych, R. D. zajmował się robieniem zdjęć wystawianych na aukcjach towarów.

Odwołująca wypełniała listy przewozowe do paczek, które pakowała M. B.. Wraz z A. S. odwołująca zajmowała się sprzedażą części samochodowych. Rozliczanie kierowcy zajmowało odwołującej tygodniowo 2-3 godziny, rozliczanie samochodu godzinę. Około 2-3 godzin dziennie zajmowało odwołującej przygotowywanie aukcji i wykonywanie czynności po-aukcyjnych związanych z dokumentacją. Odwołująca również zajmowała się sprawami związanymi ze sprzedażą samochodów, którą to sprzedaż prowadziła A. S.. W grudniu 2013 roku było 6 samochodów na stanie do sprzedaży, a w styczniu 2014r. 3 samochody. W miesiącu grudniu 2013 zorganizowano jeden wyjazd spedycyjny. W styczniu 2014 odbyło się kilka (kilkanaście) kursów z wodą mineralną z T., z papą z G.. Wyjazdy były tak organizowane aby odbywały się z miejsca firmy na północ Polski w okolice G.. W miesiącu lutym 2014 r. zorganizowano 10 wyjazdów.

(dowód: oświadczenie A. S. z dnia 4 grudnia 2014 roku k. 39 akt niniejszej sprawy, zeznanie odwołującej M. N. nagranie od 00:01:43 min k.76 , zeznania odwołującej A. S. nagranie od 00:28:33 min k.76/2, zeznania świadka J. K. (1) nagranie od 00:03:35 min k. 59, świadka J. K. (2) nagranie od 00:11:45 min k. 59, zeznania świadka M. B. nagranie od 00:23:33 min k. 59)

Świadek M. R. jest właścicielem warsztatu samochodowego od około dwóch lat i często korzysta z usług firmy (...).H.U. (...) A. S. nabywając części do samochodów, które magazynowane były garażach tej firmy. Wyżej wymieniony świadek gdy korzystał z usług firmy (...) widział odwołującą M. N. wykonującą czynności pracownicze. Świadek M. B. zatrudniona w w/w firmie widziała codziennie odwołującą M. N. z uwagi na okoliczność, iż zadaniem świadka była ekspedycja paczek i jej obowiązkiem było codzienne stawiennictwo w pracy. Świadek J. K. (1) widziała odwołującą w pracy dwa razy : w grudniu 2013 roku i na początku lutego 2014 roku. Świadek J. K. (2) jest z zawodu księgową i przygotowywała księgowość dla firmy (...).H.U. (...) A. S.. Kilkakrotnie widziała się z odwołującą M. N., która przynosiła do niej dokumenty.

(dowód: zeznania świadka J. K. (1) nagranie od 00:03:35 min k. 59, świadka J. K. (2) nagranie od 00:11:45 min k. 59, zeznania świadka M. B. nagranie od 00:23:33 min k. 59, zeznanie świadka M. R. nagranie od 00:28: 41 min k. 59)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach rentowych, potwierdzonych zeznaniami świadków oraz zeznaniami odwołujących, z których jednoznacznie wynika, iż odwołująca świadczyła pracę na rzecz pracodawczyni A. S.. Sąd uznał te zeznania za w pełni wiarygodne, nie ma bowiem podstaw do podważenia ich wiarygodności. Zeznania są spójne, logiczne, wzajemnie korespondują ze sobą. Zeznania świadków oraz odwołującej wzajemnie też uzupełniają się ze zgromadzoną w sprawie dokumentacją, którą Sąd w całości obdarzył walorem

wiarygodności. Dokumenty przedstawione na stwierdzenie powyższych okoliczności zostały ocenione jako w pełni wiarygodne i prawdziwe, gdyż żadna ze stron nie kwestionowała ich prawdziwości. Sąd nie dał natomiast wiary zeznaniom odwołującym w zakresie zasadności wysokości wynagrodzenia odwołującej M. N. z uwagi na fakt, że stanowisko zajmowane przez odwołującą oraz jej wkład pracy nie uzasadniał ustalenia wynagrodzenia w tak wysokiej kwocie.

### **Sąd zważył co następuje:**

Odwołania w świetle poczynionych przez Sąd ustaleń faktycznych zasługuje na częściowe uwzględnienie.

Przedmiotem niniejszego postępowania była kwestia oceny przez Sąd czy Zakład Ubezpieczeń Społecznych zasadnie ustalił podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne (emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe) dla M. N. od dnia 16 grudnia 2013 roku w przeliczeniu na okres miesiąca w kwocie odpowiadającej wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę tj. 1600 zł, natomiast od dnia 1 stycznia 2014 roku w kwocie w wysokości 1680 zł.

Postępowanie dowodowe wykazało, że M. N. wykonywała pracę, będąc zatrudnioną u A. S. prowadzącą indywidualną działalność gospodarczą pod nazwą F.H.U.(...) A. S.. Do obowiązków M. N. należało prowadzenie rozliczeń finansowych, ustalenie kalendarza usług z klientami, prowadzenie rozmów z klientami, prowadzenie ewidencji przebiegu pojazdu, prowadzenie ewidencji pracy kierowców. Odwołująca ponadto miała za zadanie wyszukiwać w internecie ofert spedycyjnych, rozliczać prace samochodu, prowadzić sprzedaż internetową części samochodowych i samochodów.

Biorąc pod uwagę charakter wymienionych obowiązków należy stwierdzić, że nie były to standardowe czynności biurowe, których zakres nie wykracza poza obowiązki wykonywane zazwyczaj przez osoby zatrudniane na stanowiskach pracownika biurowego czy sekretarki. Były to czynności wymagające ponadprzeciętnego nakładu pracy od odwołującej lecz przy tym nie wymagały czasochłonnego doksztalcenia się. Nie bez znaczenia pozostaje fakt, iż nie można zarzucić odwołującej braku jakiegokolwiek doświadczenia zawodowego. Mając na względzie jej dotychczasowe zatrudnienie uznać należy, iż odwołująca jest osobą doświadczeniem zawodowym, w opinii zaś z dnia 12 listopada 2014 roku wskazano, iż jest nadto zorganizowana, odpowiedzialna, wykonująca powierzone jej zadania rzetelnie i z należytą starannością. Odznacza się dużą kulturą osobistą, posiada umiejętność współpracy i budowania kontaktów z innymi ludźmi. W okresie od dnia 15 lipca 2013 roku do dnia 31 grudnia 2014 roku odwołująca zatrudniona była w Gminnym Ośrodku Pomocy Społecznej w M. jako asystent rodziny w ramach umowy o świadczenie usług na warunkach umowy zlecenia. Wskazać należy, iż w okresie zatrudnienia w Ośrodku Pomocy Społecznej w M. podstawa wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne (emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe) wynosiła: w sierpniu 2013 roku – 1035 zł, od września 2013 roku do listopada 2013 roku – 2070 zł, zaś w grudniu 2013 roku – 4140 zł. Odwołująca kierując się warunkami pracy niedogodnymi dla osoby w ciąży (ciągła praca w terenie z rodzinami wieloprotblemowymi) podjęła decyzję o zmianie charakteru pracy na lżejszy. Skoro odwołująca podjęła decyzję o zmianie charakteru pracy to w świetle zasad doświadczenia życiowego logicznym jest wniosek, iż uczyniła to kierując się również możliwym do otrzymania u nowego pracodawcy wynagrodzeniem. W ocenie Sądu kwota 2070 zł jako podstawa wymiaru składki na ubezpieczenia społeczne jest kwotą, której co najmniej oczekiwała odwołująca biorąc pod uwagę wynagrodzenie otrzymywane w poprzedniej pracy i adekwatną do obowiązków na stanowisku pracy jaki miała zajmować. Jak wynika z zeznań A. S. uprzednio zatrudnieni pracownicy zajmowali się wystawianiem części samochodowych i innych, sprzedają w systemie aukcyjnym, parkowaniem.

M. N. tylko częściowo odwołująca wykonywała czynności zbieżne z czynnościami uprzednio zatrudnionych pracowników: odwołująca miała bowiem za zadanie wyszukiwać w internecie ofert spedycyjnych, prowadzić sprzedaż internetową części samochodowych i samochodów. W czasie kiedy odwołująca rozpoczęła pracę firma (...) dysponowała tylko jednym samochodem ciężarowym, nie zatrudniała kierowców, obowiązki kierowcy wykonywał mąż A. S.. Samochód ciężarowy marki V. nabyła dopiero w październiku lub listopadzie 2013r. Konieczność zatrudnienia pracownika (odwołującej) z wyżej wymienionym zakresem obowiązków, obejmującym ponadto prowadzenie ewidencji przebiegu pojazdu, prowadzenie ewidencji pracy kierowców, rozliczanie pracy samochodu pojawił się

dopiero na przełomie listopada i grudnia 2013 roku. W tym też czasie pojawiła się potrzeba wyodrębnienia w mieszkaniu A. S. biura dla odwołującej.

Odwołująca A. S. zeznała na rozprawie w dniu 29 kwietnia 2015 roku, iż pracownicy, których zatrudniała w 2012 roku i w 2013 roku na umowie o pracę mieli płace na poziomie najniższej płacy krajowej. Jednakże zakres obowiązków odwołującej M. N. był nieco szerszy niż zakres obowiązków uprzednio zatrudnionych pracowników.

Zgodnie z art. 18 ust 1 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2013r., poz. 1441) podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe (a według art. 20 na ubezpieczenie wypadkowe i chorobowe) pracowników stanowi przychód w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych (art. 4 pkt 9). Ustawa o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz.U. z 2013r., poz. 1442) za przychody ze stosunku pracy uważa wszelkiego rodzaju wypłaty pieniężne oraz wartość pieniężną świadczeń w naturze bądź ich ekwiwalenty, bez względu na źródło finansowania tych wypłat i świadczeń, a w szczególności wynagrodzenia zasadnicze, wynagrodzenia za godziny nadliczbowe, nagrody, dodatki, ekwiwalenty za niewykorzystany urlop i wszelkie inne kwoty niezależnie od tego, czy ich wysokość została z góry ustalona (art. 12 ust. 1). Podstawa wymiaru składek jest zatem pochodną wynagrodzenia jakie otrzymuje pracownik.

Stosownie do dyspozycji art. 78 kodeksu pracy wynagrodzenie za pracę powinno być tak ustalone, aby odpowiadało w szczególności rodzajowi wykonywanej pracy i kwalifikacjom wymaganym przy jej wykonywaniu, a także uwzględniało ilość i jakość świadczonej pracy. Ocena godziwości wynagrodzenia wymaga uwzględnienia okoliczności każdego konkretnego przypadku, a zwłaszcza rodzaju, ilości i jakości świadczonej pracy oraz wymaganych kwalifikacji. Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 27 kwietnia 2005r., II UZP 2 / 05, OSNP 2005 / 21 / 338 podkreślił, że alimentacyjny charakter świadczeń z ubezpieczeń społecznych oraz zasada solidaryzmu wymagają, ażeby płaca – stanowiąca jednocześnie podstawę wymiaru składki – nie była ustalana ponad granicę płacy słusznej, sprawiedliwej i zapewniającej godziwe utrzymanie oraz żeby rażąco nie przewyższała wkładu pracy, a w konsekwencji, aby składka nie przekładała się na świadczenie w kwocie nienależnej. Dlatego też ustalenie zbyt wysokiego wynagrodzenia za pracę może być, w konkretnych okolicznościach, uznane za nieważne, jako dokonane z naruszeniem zasad współzycia społecznego, polegającym na świadomym osiągnięciu nieuzasadnionych korzyści z systemu ubezpieczeń społecznych kosztem innych uczestników tego systemu.

Sąd orzekający w niniejszej sprawie w pełni podziela pogląd Sądu Najwyższego.

W ocenie Sądu ustalone warunki wynagrodzenia nie odpowiadały ekwiwalentności wykonywanej pracy przez odwołującą M. N.. Nie można zatem uznać, że wykonywane przez nią obowiązki uzasadniały ustalenie tak wysokiego wynagrodzenia. Cechy charakteru, i jej indywidualne predyspozycje do pracy w tej branży nie są wystarczającą podstawą do wysokiego wynagrodzenia, w sytuacji gdy charakter pracy tego nie uzasadnia. Zauważyć też należy, że kwota 4.000 zł to raczej niespotykana wysokość wynagrodzenia dla pracownika biurowego, zważywszy realia polskiej gospodarki, realia życia i lokalnego rynku pracy, a także zasady współzycia społecznego.

Organ rentowy nie kwestionował, że odwołująca M. N. świadczyła pracę i powinna podlegać ubezpieczeniu z tytułu zawartej umowy o pracę. Jednak autonomia woli stron umowy o pracę w kształtowaniu jej postanowień, w tym dotyczących wynagrodzenia, podlega ochronie w ramach wartości uznawanych i realizowanych przez system prawa, a strony obowiązane są respektować nie tylko interes jednostkowy, lecz także mieć wzgląd na interes publiczny. Przepis art. 353<sup>1</sup> kc, poprzez art. 300 kp, znajduje tu odpowiednie zastosowanie, a wymaganie aby treść stosunku pracy lub jego cel nie sprzeciwiały się właściwości (naturze) tego stosunku, ustawie, ani zasadom współzycia społecznego, nie jest sprzeczny z zasadami prawa pracy. Zasady dotyczące oceny postanowień umownych znajdują także zastosowanie na gruncie prawa ubezpieczeń społecznych (vide: wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 29 stycznia 2013r., III AUa 493 / 12, LEX nr 1280382). Tym samym brak jest przeciwwskazań do uznania, że postanowienia takich umów dotyczące wynagrodzenia i innych świadczeń związanych z pracą mogą być przez pryzmat zasad współzycia społecznego ocenione jako nieważne w części przekraczającej granicę godziwości, a zatem w sytuacji ich nadmiernej wysokości. Należy zgodzić się z argumentacją organu rentowego, że ustalając M. N. wynagrodzenie na poziomie

kwoty 4.000 zł miesięcznie strony nie kierowały się zdolnościami, wiedzą i umiejętnościami odwołującej, lecz celem uzyskania wyższego świadczenia ZUS. Takie działanie jest natomiast sprzeczne z zasadami współżycia społecznego i należało ustalone wynagrodzenie obniżyć do kwoty 2070,00 zł tj. do wysokości wynagrodzenia, które odwołująca M. P.- N. otrzymywała przed zmianą pracodawcy, bo co najmniej takiego poziomu wysokości wynagrodzenia oczekiwała decydując się na zmianę pracodawcy. Zdaniem Sądu brak jest podstaw do przyjęcia za organem rentowym wysokości podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne: emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe w kwocie 1680 zł – tj. wysokość płacy minimalnej, albowiem strony stosunku pracy mają możliwość dowolnego kształtowania warunków pracy.

W tym stanie rzeczy Sąd orzekł jak w sentencji na podstawie art. 477<sup>14</sup> § 1 i § 2 k.p.c. oraz powołanych wyżej przepisów prawa materialnego. O kosztach zastępstwa procesowego Sąd orzekł na podstawie § 2 ust. 1 i ust.2, § 12 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2013 r., poz. 461).